

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

H. L. DINGER, A. G. MARIS, E. KANN, MEJ. J. BECKERING VINCKERS,
G. E. GERST, J. W. ERNSTE, G. A. VAN STEENBERGEN.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

22e JAARGANG.
No. 21.

VRIJDAG
12 MAART 1920.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE
VACANTIËN.

DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER.
DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Toegetreden tot de Redactie:

G. A. VAN STEENBERGEN.

Inhoud.

Delftsch Studentencorps.

Verslag van het behandelde op de Corpsvergadering van
Woensdag 10 Maart 1920.
Indrukken van de Corpsvergadering van 10 Maart 1920,
door v. S.
Bekendmaking.
Studenten Societeit „Phoenix”. Bibliotheek.

Vereenigingsleven.

Verslag van de lezing, gehouden door den heer J. E. Stokvis.
Scheepsbk. Leesgezelschap „William Froude”. Boekverkoop.
A. N. S. V. Studentencongres te Leuven. Dagorde.
Vrijzinnig Christelijke Studentenbond. Lezing.
Praktisch Idealisten Associatie. Openbare Voordracht.
A. S. S. Opgave bestuursandidaten en kennisgeving.
Delftsche Stud. Natuurw. Ver. „Christiaan Huygens”. Lezing.

Gedachten en Gedichten.

Spokedans, door Mieliepit.

Familieberichten.

Ingezonden.

De visa-weigering van België, door G.
Mededeeling van den Voorzitter van het Alg. Ned. Stud. Verb.
Laatste berichten uit Leuven.

Technische Hoogeschool.

Afdeeling der Scheikundige Technologie.
Mededeelingen.

Correspondentie.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Verslag van het behandelde op de Corpsvergadering van Woensdag 10 Maart 1920.

Na het lezen der notulen brengt de president punt 2 der agenda
ter sprake, n.l. een tweetal moties voorgesteld door den Senaat.
Waar de Senaat deze moties van zeer vergaande strekking vond
had hij alle Corpsleden een agenda met toelichting toegezonden,
welke luidde als volgt:

a. De Corpsvergadering enz. spreekt de wenschelijk-
heid uit, dat het D. S. C. zoodanig worde hervormd, dat het
zooveel mogelijk alle mannelijke ingeschrevenen aan de Tech-
nische Hoogeschool kan omvatten.

b. De Corpsvergadering enz. gezien het feit dat het
Corps voorloopig niet geacht kan worden het overwegende
deel der ingeschrevenen aan de Technische Hoogeschool te
omvatten en gelet op het feit dat het Corps alleen mannelijke
leden telt, spreekt als haar oordeel uit, dat de vertegenwoordig-
ing voor de Studentenbelangen moet worden gezocht in de
richting van een federatief verband tusschen D. S. C., D. V. S. V.,
D. S. B. en niet-aangesloten bij een der genoemde vereeni-
gingen en waarin het Corps, gezien zijn geschiedenis en ledental,
een plaats inneemt welke daarmede overeenkomt.

Wij lichten uit het rondschrjven het volgende:

Vooreerst meent de Senaat, dat de krachtige organisatie en het
samenhoorigheidsgevoel der leden van het D. S. C. toelaten dat
waarheden geconstateerd, tekortkomingen erkend worden, wat voor
een zwakkere vereeniging, waarvan geen suggestieve werking uitgaat,
niet altijd wenschelijk geacht kan worden;

dat het Corps in den loop der tijden een weinig is afgeweken
van den weg dien traditie en geschiedenis het geboden te gaan,
en van het streven dat het Corps had na te leven, nadat bij haar
oprichting erop werd aangedrongen „de eenheid der studenten op

een eervolle wijze te bevorderen en voortaan alle verkeerde be-
handeling van zaken het algemeen betreffende te voorkomen.”

Dit feit eenmaal erkend hebbende: dat het Corps niet meer
bevat alle ingeschrevenen aan de T. H. stonden dus oogenschijnlijk
slechts twee wegen open, n.l. of het Corps weer terug te brengen
tot wat het was bij de oprichting te weten de alomvattende
studentenorganisatie of anderzijds te behouden wat in den loop der
jaren verkregen was, een Corps dat niet alleen het symbool was
van uiterlijke eenheid maar dat een band legde tusschen alle leden.

Dan evenwel moesten ook al konden wij de feiten nog eenigen
tijd negeren, ons de oogen worden geopend; er zouden organisaties
worden opgericht buiten het Corps om, die het zouden kunnen
overvleugelen en terugvoeren tot een onbelangrijke gezelligheids-
vereening. Het is dan zelfs een groote vraag of het als zoodanig
zoude blijven bestaan.

De keuze evenwel was moeilijk, eenerzijds misschien het hoog-
houden van een traditie en een fraai beginsel maar tegelijkertijd
de risico loopend van veel wat in den loop der jaren was opge-
bouwd en behoed voor de aanvallen van buitenstaanders, verloren
te zien gaan; anderzijds een door tijdelijke maatregelen misschien
uit te stellen, maar vrij zekeren teruggang, wellicht ondergang.

De Senaat meent echter een derde mogelijkheid gevonden te
hebben door uit beide plannen het goede te behouden, het verke-
erde te verwerpen. Door het beginsel hoog te houden, het doel
voor oogen, echter rekening te houden met de praktijk, niets goeds
los te laten, tenzij er zekerheid is er iets beters voor in de plaats
te krijgen.

Dit heeft de Senaat gemeend neer te leggen in de beide moties,
welke gescheiden zijn echter in nauw onderling verband staand.
Geeft de eerste het doel aan, de tweede geeft den weg n.l. het
federatief verband.

De Senaat meent U hier het volgende te moeten doen opmerken:

1°. dat thans te Delft studeeren een 2300 studenten, waarvan
slechts een kleine 1200 georganiseerd zijn in 3 vereenigingen:
D. S. C., D. V. S. V. en D. S. B.;

2°. dat de studentenbelangen steeds meer eischen, dat er een
college komt dat alle studenten kan vertegenwoordigen, overal waar
hun belangen dit vragen;

3°. dat, zou de bestaande verdeeldheid en afkeerigheid van ge-
zamenlijk overleg, van als één man op te komen voor het behar-
tigen van belangen alle studeerenden aangaande, worden gehand-
haafd, er binnen korten tijd zou worden gehandeld. „Chez nous,
sans nous et sur nous.” Dit zijn feiten die de Senaat gewezen
hebben op de groote urgentie van een betere regeling, waarbij het
Corps van zijn afzijdige houding afstand zal moeten doen.

Zijn dit in het kort de argumenten welke spreken voor een
federatief verband — er zijn nog andere omstandigheden, die den
Senaat deden besluiten tot ingrijpen en tot het doen van voorstellen.
Was het in de eerste plaats dat hij zag dat hier een Corpsbelang
op het spel staat, zeker niet in de laatste plaats omdat hij meende
dat een corporatie die $\frac{2}{5}$ der ingeschrevenen omvat het aangewezen
lichaam is om hier leiding te nemen en leiding te geven.

En alvorens te beslissen of het al dan niet gewenscht was alle
ingeschrevenen te omvatten gebiedt de bestaande toestand maat-
regelen te nemen, teneinde een eind te maken aan de onderlinge
verdeeldheid, waarvan de schadelijke gevolgen een ieder duidelijk zijn.

In ieder geval maakt het feit, dat het Corps alleen mannelijke
leden telt, het noodzakelijk, overleg te plegen met anderen, zoodra
er gesproken of gehandeld moet worden in het belang van de
Delftsche Studenten.

Het Corps moet dus afstand doen van een recht dat praktisch
reeds lang verloren is gegaan, niets meer geworden is dan een fictie,
n.l. het beginsel van te zijn de eenige Studenten-Vereeniging die
recht van bestaan heeft en daarom geen andere vereeniging naast
zich kent. En door het prijsgeven van dit geïsurpeerde recht, waar-
van niets dan een woord meer over is, komt het Corps op een stand-
punt dat veel hooger staat door het erkennen van den werkelijken
toestand.

Door aan deze beweging tot eenheid onder de studenten den
stoot te geven, verzekert het Corps zich een plaats, die overeen-
komt met zijn positie, zijn organisatie en zijn macht.

Het is daarom, dat de Senaat Uw medewerking vraagt om te
geraken tot die federatie, die eenheid, waarvan hij U hierna in
zeer beknopte vorm een schema uiteenzet. Misschien zult U hem
verwijten tegenover vele gevallen wat optimistisch gestemd te zijn,
b.v. over de plaats welke het D. S. C. in de federatie zal verkrijgen,

hij meent dit echter te mogen zijn in vol vertrouwen op de kracht van het Corps en in de vaste overtuiging dat het Corps deze krachtproef volledig kan doorstaan.

De Senaat wenscht U echter voor alles nogmaals te doen opmerken dat deze federatie moet worden beschouwd als een stap op den weg naar volledige eenheid. Hij meent echter nog geen oordeel te mogen vellen over de mogelijkheid van een alomvattend Corps.

De voordeelen van de federatie en de noodzakelijkheid in een vertegenwoordiging van alle Delftse studenten te moeten voorzien waren de hoofdredenen die den Senaat hebben geleid.

Alvorens te eindigen, wenscht de Senaat U nog eenige voorbeelden te noemen van studenten-belangen, voor welke behartiging de federatie noodig is.

- 1°. Een goede definitieve regeling van de verhouding tusschen Studie en Studenten-belangen,
- 2°. De Algemeene Sportvereniging,
- 3°. De woningnoodkwesitie,
- 4°. De belastingkwesitie,
- 5°. De nationale en internationale Studenten- en Studie-organisaties.

Deze en meerdere zaken vragen dringend een behartiging voor alle studenten. Vele ervan zijn thans door den Senaat aangevangen en verkeerden in een dusdanig stadium, dat, indien de federatie in de door den Senaat gewenschte richting tot stand komt hieraan met alle kracht kan worden voortgewerkt.

Ten slotte moge het U nog belang inboezemen dat in de andere Universiteitssteden in Nederland in dezelfde richting wordt gewerkt. Ook daar wordt, teneinde te komen tot een eenheid onder de studenten, in dezelfde lijn voortgegaan.

De president opende na een korte inleiding de gelegenheid tot gedachtenwisseling en verschafte verschillende inlichtingen over de aan de orde gestelde kwesities.

Na een zeer lange discussie welke voor een deel over bijgaande kwesities ging, werden de beide moties met groote meerderheid van stemmen aangenomen, waarna de vergadering werd geschorst.

Na de pauze kwam behalve enkele onbelangrijke mededeelingen ter tafel de uitnoodiging van het Hoog-Vlaamsch Studenten-Verbond tot bijwoning van het 6de Groot-Nederlandsche Studenten-Congres te Leuven. Er werd besloten dat het D.S.C. een vertegenwoordiging naar dit Congres zal zenden.

Hierna hield de president een rondvraag, waarna de vergadering gesloten werd.

Indrukken van de Corpsvergadering van 10 Maart 1920.

Dezelfde motie ging als in October 1917; dezelfde motie: het ideaal van reeds jaren geleden.

Maar de kant vanwaar de oppositie kwam was een geheel andere.

Toen de reactie, de behoudenden, die hun intieme club, van de wereld afgesloten, wilden behouden en bevestigen tegen aanvallen van buiten.

Nu van de vooruitstrevenden, die 't nog mooier wilden dan werd voorgesteld en die te ver in de toekomst traden en daardoor de uitvoering en détail van te nabij zagen.

Het Corps was zoo belangrijk niet; men wilde een nog algemeener sociaal ideaal; de groote stuwkracht van het Corps uitgaande, werd vergeten of ontkend.

Nog even klonk er een stem voor behoud van vroegere toestanden, voor juist nauwe aansluiting in kleinen kring, een verstrakking naar buiten, terwijl juist soepelheid van het Corps zoo gewenscht is.

Geen weerklank vond deze stem; en 't voornaamste debat ging over nog „verderstreckende” plannen, zooals de voorstellers ervan ze noemden, met een theoretisch-onpractische gedachtengang tot grondslag. Aan den eenen kant een vooruitgang ten goede; maar helaas men ging vaak hals over kop.

Als een motie zoo ruim gesteld is, waarom dan nog verandering er in aangebracht, betrekking hebbende op veel latere eventueele verandering van richting, bepaald door nog niet te voorziene omstandigheden.

Dat het hier ging om principes alleen, werd door de vooruitstrevenden niet duidelijk ingezien.

Hoe 't zij, de moties zijn aangenomen, en de richting erin aangeduid wordt onverwijld ingeslagen.

v. S.

Bekendmaking.

Tot logenstraffing van de in omloop zijnde geruchten deelt de Senaat van het D.S.C. mede, dat over de plannen tot vorming van een Nationale Studentenorganisatie der Senaten van de Corpsen in Nederland en die van de Voorloopige Commissie voor de Nationale Studieorganisatie volkomen samenwerking heerscht, die zich te zijner tijd duidelijk zal doen blijken.

Zoodra de hervormingen in de verschillende Universiteiten en Hoogeschoolen hun beslag hebben gekregen, zal aan deze organisatie niets meer in den weg staan en kan met alle macht begonnen worden aan het tot stand komen dier organisatie.

Studenten Societeit „Phoenix”.

BIBLIOTHEEK.

Nieuwe, antiquarische en ten geschenke ontvangen boeken.

I. Nederlandsch.

LODE BACKELMANS. — De Idealisten.
J. M. GOEDHART—BECKER. — Martje vroom.
F. V. TOUSSAINT VAN BOELAERE. — Petrusken's einde.
M. J. BRUSSE. — Een Worstelaar.
FR. VAN EEDEN. — De Heks van Haarlem.

II. Fransch.

MARCEL PROUST. — Du côté de chez Swann.
" " — A l'Ombre des jeunes filles en fleurs.
JULES SANDEAU. — Oeuvres choisies.
VICTOR HUGO. — Le Retour de l'Empereur.
VICTORIEN SARDOU. — Nos Intimes!

III. Engelsch.

JOHN GALSWORTHY. — Fraternity.
ROBERT BUCHANAN. — The Piper of Hamelin.
ARTHUR B. REEVE. — The Ear in the wall.

IV. Duitsch.

RUDOLF HANS BARTSCH. — Der Flieger.
MAX BROD. — Tycho Brahes weg zu Gott.
EDUARD MÖRIHE. — Mozart auf der Reise nach Prag.
EMIL MARRIOT. — Anständige Frauen.
PAUL O. HÖCHER. — Das flammende kätchen.

V. Literatuurgeschiedenis.

IS. QUERIDO. — Van verleden en heden.

VI. Geschiedenis.

EDWARD GIBBON. — The History of the Roman Empire.
N. G. VAN KAMPEN. — Galerij van vermaarde Vrouwen.

VIII. Sociale Wetenschappen.

De Toekomst der Maatschappij.
MR. G. VISSERING. — Over den internationalen finantieelen en economischen toestand.
Conférence Internationale de la Paix 1899.
Deuxième Conférence de la Paix.

IX. Technische werken.

JAN FEITH. — Het Boek der Sporten.

XI. Physiologie.

EDMOND HARANCOURT. — Daâh de Oermensch.

XII. Wijsbegeerte.

OSWALD SPENGLER. — Der Untergang des Abendlandes.

XIII. Prentwerken.

PASQUINS windkaart op de windnegentotie van 't jaar 1920.

Wie helpt bovenstaande Bibliotheek aan:

No. 1 en 8 van de zevende (1816—'17), en No. 10 en 11 van de achtste jaargang (1817—'18) van het Technisch Studenten Tijdschrift?

VEREENIGINGSLEVEN.

Verslag van de lezing, gehouden door den heer J. E. Stokvis,

over „Ons recht van bewind in Indië”, voor de samenwerkende Vereenigingen „Onze Koloniën” en „Algemeen Nederl. Verbond”.

De heer Stokvis begint er op te wijzen dat hij als S. D. A. P.-er bij zijn hoorders wel vaak een van de zijne verschillende meening zal vinden, hij hoopt echter in de loop van den avond tot klaarheid te komen.

Ons zijn in Indië wordt door verschillende groepen op verschillende manieren verklaard. Men spreekt soms over Nederl. plicht om Indië te ontwikkelen, welke plicht ons zou zijn opgedragen door een hogere macht, of wel het gevolg is van de geschiedenis.

De bron waaruit ons gezag voortspruit is echter noch de historie, noch een hogere macht die ons die taak oplegde; dit gezag is slechts te verklaren uit zijn economische onvermijdelijkheid.

Bij vele Europeanen heerscht twijfel er over, wat onze taak in Indië is en aan het slagen daarvan. Men bekommert zich weinig om het land en beschouwt het slechts als middel om vooruit te komen. Liefde voor het land koestert men weinig. Uit de omstandigheden waaronder de Europeanen daar werkt en leeft is dit ook gemakkelijk te verklaren.

De Ind. maatsch. staat in nagenoeg volkomen afzondering van de Europeesche gemeenschap. Na 3 eeuwen is het nog in alle opzichten een naast elkander gaan. Oorzaak hiervan is mede de geslotenheid van het Indische gemoed. Ook van de Indo European moet men niet veel verwachten. Deze morren, steeds voelend wat men eens noemde „de vloek hunner geboorte.”

Ontevredenheid van Indische zijde met onze overheersching is

zeer begrijpelijk. Men redeneert aldus: Op eigen bodem worden we maatschappelijk onderdrukt. De rijkdom ervan werd onze vloek. Vroeger waren we groot, nu zijn we hoogstens belangwekkende slaven. De heerszuchtige Europeesche indringers, dringen ons een gedachtenleven op, dat ons vreemd, vaak vijandig is. Een Indische leider zei eens: „Als wij u dankbaar zijn, dan is het omdat gij ons de drift hebt leeren kennen naar vrijheid in eigen land.” We hebben u niet geroepen en zoeken het geluk in eigen cultuur.

Wanneer men dit alles in aanmerking neemt, is het duidelijk, dat velen zich onzeker gevoelen over „ons recht” in Indië. Toch erkent spreker ons recht, maar zet hierbij 2 dingen voorop, 1^e recht moet beschouwd worden in de reële, de actieve zin, als een soort sanctie op onze koloniale bezittingen. Paradoxaal zou men kunnen zeggen: Het kolonialisme is het recht tot een onvermijdelijk onrecht. 2^e ons recht is niet onvoorwaardelijk te erkennen.

Het volgende lichte dit eenigszins toe. De heele geschiedenis door, ook in de onze ziet men 2 toestanden waarin de volken verkeerden. Het is overheerschen of overheerscht worden. Ook in het Oosten is dit zoo. De nieuwste onderzoekingen b.v. maken het waarschijnlijk dat er in vroegere eeuwen op Sumatra een Javaansche overheersching heeft bestaan en omgekeerd een overheersching van Sumatra op Solo.

Dit is geen specifiek Westersch verschijnsel. Het diende instinctief een groot wereldbelang, dat is het steeds openen van groeter gebieden voor de voortbrenging van de heele wereld. Het kolonialisme is dus eigenlijk een functie in de economische wereldtaak. Wanneer blijkt dat het overheerschte volk zelf deze taak (voortbrenging) goed kan vervullen, dan houdt het recht van den overheerscher op.

Het koloniale vraagstuk heeft lang een twistpunt in de S.D.A.P. uitgemaakt. Dikwijls zijn er echter meer sentimenteële overwegingen tegenover de economische geplaatst. Marx' uitspraak, dat de aarde aan al haar bewoners behoort, wordt veel uitgelegd alsof hij voor kolonialisme was. Tegenvoetters van de Marxisten verklaren het soms op dezelfde manier. Een bekend fransch schrijver over dit vraagstuk zei: Kolonialisme is de ontginning en verdeling van de rijkdommen waarop de wereld aanspraak heeft.

Nederland verricht dus slechts een deel van de taak welke tegenwoordig aan het Westen is toegedeeld. Het is werktuig. Geeft het den arbeid op, dan wordt het vervangen door een ander werktuig. Tenzij het Indonesische volk zelf den taak kan volbrengen.

Niet uit sentimenteële overwegingen moet het verschijnsel worden verklaard. Dit lijkt maar al te vaak het sussen van een kwaad geweten. Geen koloniale macht is houdbaar gebleken. Hier geldt zeer duidelijk: Het bereiken van een ideaal is het derven daarvan. De koloniale maatschappij draagt in haar bestaan tevens haar ondergang. Immers wij leeren de Indiërs zich onze methoden eigen te maken. De verworven kundigheden worden echter in dienst gesteld van hun zelf. In het zich onder onze leiding ontwikkelende verkeerswezen groeit een groote organisatorische kracht in den strijd tegen ons. In het bestuur hebben wij de hulp nodig van inheemschen. Dezen dringen zoo in ons bestuur door, ja doordringen het en zien zoo de voorwaarde voor hun bevrijding naderen.

De duur van de overheersching mag niet boven de economische noodzakelijkheid uitgaan.

Wij kunnen dus overtuigd zijn van ons economisch recht, en voelen dat onderdrukking een onzedelijke daad is. Hoe brengt men nu deze theorieën in toepassing.

Spreker haalt hier eenige regels aan uit het werkje van Jules Harmand, „Domination et Colonisation”. Wij brengen in Indië veel onontbeerlijke dingen, zelfs de grondslagen voor de herleving eener eigen cultuur. We hebben hun geschiedenis opgezocht, de letterkunde ontleed, de godsdienst bestudeerd, enz. De lessen die wij geven zijn echter duur betaald, o.a. met de hooge prijs der nationale vrijheid. Verder leeft de blanke in Indië vaak zijn slechtste eigenschappen uit. Ook de beste onder hen heeft in de tropen altijd een beetje tropenkolder. Dit doet natuurlijk de Indiër het derven van de nationale vrijheid te zwaarder voelen. De dagelijksche houding der gemiddelde blanke en der pers, verscherpen dan ook steeds de moeilijkheden der regeering.

De toepassing van het kolonialisme moet altijd gericht zijn op de kortst mogelijke duur ervan. Dit moet de trots van het moederland zijn.

Dit wordt en werd niet altijd even duidelijk ingezien. Vroeger was de kolonie een bezitting van het moederland ten voordeele van het moederland. Zelfs de meest verhevene van onze vroegere koloniale figuren waren deze meening toegedaan. Een enkele knoopte eraan vast dat het moederland behalve het recht om zooveel mogelijk voordeel van de kolonie te trekken, ook de plicht had te zorgen voor een goed en rechtvaardig bestuur. Spreker haalt om dit te bewijzen woorden aan van den gouverneur Muntinghe uit de eerste tientallen jaren van de vorige eeuw. Later trad op Baron van Hoëvell, een vurig voorstander van den vrijen arbeid der Javaan en tegen het kultuurstelsel. Men verweet hem dat hij het land geldelijk voordeel deed ontberen. Hiertegen verdedigde deze Goeverneur zich door te verklaren dat hij eveneens direct voordeel wilde trekken, alleen op andere wijze (1857). Eerst de welvaart, dan de voordeelen was zijn bedoeling.

Minister van Hall antwoordde Thorbecke die erop aandrong niet teveel belang te hechten aan de geldelijke voordeelen: „Ik meen dat we moeilijk door iets meer dan door de geldkwestie aan de koloniën gebonden zijn.”

In het imperialistische Engeland was in den tijd van Muntinghe en Hogendorp daarentegen juist veel tegenstand tegen het kolonialisme. Ook dit is uit de economische omstandigheden van het land te verklaren. Engeland was omstreeks 1800 nog het eenige industrieland. Het bekleedde in dit opzicht een monopolistische plaats. Zijn produkten verbreidde het over de heele wereld en had hiervoor vrijhandel nodig in de meest uitgebreiden zin. Koloniën sluiten gedeelten van de wereld af. Dit geeft oorlogen, die schadelijk

zijn voor handel en industrie. Toen in Europa (en nu in Azië) concurrenten opkwamen, waren wel koloniën noodig, teneinde deze zoo intensief mogelijk te exploiteeren voor de grondstoffenvoorziening en ook als afzetgebied.

Vroeger is Indië voor ons dus altijd geweest een wingewest, waar door het Nederlandsche gezag „roofbouw” werd gedreven. Dit eindigde in het kultuurstelsel, dat aan uitputting tengevolge van de mededinging van het vrije kapitaal, stierf. Na zijn val volgde de ontplooiing van dit laatste. Het was slechts een beurtwisseling van winstverdeling, maar geen belangrijke sociale verlichting. Voor Indië werd door ons niets gedaan. De „eereschuld” bleef oningelost. De belastingen waren tot voor kort uiterst zwaar.

De Ethische school bracht dus weinig verandering. De oprechte wil van het Nederlandsche bestuur om Indië tot economische vrijheid te brengen was niet aanwezig. Deze zou in de 1^e plaats hebben moeten blijken uit de financieele politiek. In de loop van de 19^e eeuw stroomden 800 Indische millioenen in de Nederlandsche geldbuidel. Gouverneur generaal Idenburg wist te verkrijgen dat een schuld van 40.000.000 gulden werd geannuleerd. Hierbij werd echter de voorwaarde gesteld dat een even groot bedrag op den gewonen dienst zou worden gebracht voor uitgaven, van socialen aard als, verbetering van wegen, irrigatie, enz. Deze bepaling heeft tengevolge gehad, dat deze goed bedoelde poging voor den Inlander niets opleverde. Immers voor de geestelijke verheffing van den inlander vooral op onderwijs en vakonderwijsgebied werd niets gedaan en alles gestoken in ondernemingen die rente opleverden, dus die anders toch door staat en kapitaal zouden zijn begonnen.

De verdienste van de ethische school is dat het bestuur van Indië onder de geweten wekkende overtuiging van de eereschuld is gekomen.

Toch zit de baatzucht nog al diep. Het moederland wordt vertegenwoordigd door het vrije kapitaal, dat Indië uitzuigt. Er zijn hier vele schandelijke toestanden. De arbeidskrachten worden onder schijn van vrijheid, in wezen onder dwang aanvaard. De arbeidswetgeving blijft er ver beneden de laagste algemeen aanvaarde eischen hier.

Ook in andere opzichten is lang niet alles zooals het behoort. Zoo werd een tweetal jaren geleden groote ergernis opgewekt doordat een der hoogere rechtscolleges tegen den geest van een lager college in, verklaarde dat het gekleurde ras voor eenzelfde vergrijp zwaarder behoort te worden gestraft dan het blanke.

Niettegenstaande dergelijke onderdrukking, groeit de beweging voor een vrij Insulinde. Deze strijd moet gaan tegen 't stelsel, speciaal het huidige produktiestelsel. Is in Europa het kapitalistische systeem reeds aanzienlijk aan banden gelegd, in het Oosten kan het nog steeds vrij uit vieren. Een ieder die meent in Indië een hoogere beschavingstaak te hebben te vervullen, kan meestrijden voor het zedelijke, nationaal zich uitend recht van de overheerschten. De blanke kan hier naast de Inlanders strijden, maar niet in hun midden. Hij kan voor hen voorbeeld en leering zijn en het contact vormen tusschen O. en W. Elk diene naar hun cultuur de eigen zaak.

Het moederland moet doordrongen worden van het strikt tijdelijke van haar bestuur. Machtsvorming van Inlandsche zijde is noodig. Het volkomen dienen van de Indische gemeenschap voert het snelst tot haar houdbare vrijheid. Na de Pauze had er een levendige gedachtenwisseling plaats. De meest uiteenlopende meeningen werden verkondigd.

Zoo was een der sprekers van meening dat Nederland in 't geheel geen recht in Indië had, het recht tot een onvermijdelijk onrecht kon volgens hem niet bestaan. Een ander verkondigde, we hebben in Indië de macht, dus hebben we er het recht, want macht is recht. Op de vraag van één der aanwezigen of andere sterkere landen de taak in een zoo uitgestrekt gebied niet beter zouden kunnen uitvoeren, antwoordde de heer Stokvis dat dit voor de Inlanders zelf veel minder verkieselijk zou zijn. Immers in een dergelijk geval zou ten eerste de overheersching zich veel sterker doen gevoelen en verder zou het voor de Inlanders veel moeilijker zijn hier aan een einde te maken wanneer men zich sterk genoeg gevoelt om op eigen beenen te staan.

Scheepsbouw. Leesgezelschap „William Froude”.

BOEKVERKOOPING

op DINSDAG 16 MAART 1920, 2 1/2 uur namiddag, in Zaal 323 van het Gebouw voor Werktuig- en Scheepsbouwkunde.

De tijdschriften liggen van af 1 uur ter bezichtiging.

Verkocht worden:

Engineering 1918 (1 nummer mist).

Shipbuilding and Shipping Record 1918.

Shipbuilder 1918.

Marine Engineer and Naval Architect 1918.

Marine Review 1918.

International Marine Engineering 1918.

De Watersport 1918.

De Zee 1918.

Het Nederlandsche Zeewezen 1918 en 1919 (incompleet).

Schiffbau XIX (2 jaargangen).

Verder enkele losse nummers van Schiffbau, Rudder, Shipbuilder, het Schip.

A. N. S. V.

STUDENTENCONGRES TE LEUVEN.

Dagorde:

Zaterdag 20 Maart,

- te 4³/₄ uur: Ontvangst aan het station. Optocht.
 te 5¹/₄ uur: Openingsvergadering in het Alhambra-theater, Vital De Costerstraat.
 te 8¹/₄ uur: Opvoering van P.Czn. Hooft's „Warenar" door de Tooneelgroep van Dr. O. de Gruyter in het Alhambra-theater.

Zondag 21 Maart,

- te 3 uur: Feestvergadering.
 Rede van Prof. R. Casimir. Onderwerp: „De Universiteit als voorbereiding tot het leven."
 Rede door den heer Ad. Boshoff. Onderwerp: „Toestanden in Zuid-Afrika."
 te 8 uur: Kunstavond onder leiding van den heer H. Meulemans.

Maandag 22 Maart,

- te 9 uur: Huishoudelijke vergadering in de „Zingende Molens", Statiestraat.
 te 11 uur: Studievoordracht:
 1. van Dr. Ph. van Isacker, Volksvertegenwoordiger, over: „Het Hoogeschoolvraagstuk in de Vlaamsche Beweging";
 2. van Dr. J. Goossenaerts, over „De Nederlandsch-Fransche taalgrens."
 te 2¹/₂ uur: Stadsbezoek onder leiding van den heer Ing. C. Leurs.
 te 7¹/₂ uur: Optocht en feestzitting der Gouwgilden te Blauwput.

Dinsdag 23 Maart,

- te 10 uur: Uitstap naar de Zoete Waters.
 te 1 uur: Middagmaal aldaar. Terugkomst per trein naar Leuven.
 te 5¹/₄ uur: Slotvergadering in het Eden-theater, Statieplein. Slotrede door E. H. C. Verschaeve. Afscheidsmaal in de Gilde van Ambachten en Neringen, Minderbroedersstraat.

Vrijzinnig Christelijke Studentenbond.

LEZING op Maandag 22 Maart, om 7.30 uur, in het Nutsgebouw.
 Spreker: J. J. v. D. LEEUW, Oprichter der P. I. A.
 Onderwerp: „Christendom als practisch idealisme."

Praktisch Idealisten Associatie.

Afdeeling DELFT.

OPENBARE VOORDRACHT op Dinsdag 16 Maart 1920, 's avonds 8 uur, in de Bibliotheek der T. H., Doelenstraat.

Spreker: P. VAN STAM.

Onderwerp: „Kunst en Massaprodukten."

Toegankelijk voor *alle* belangstellenden.

A. S. S.

Voor bezetting van de plaats in het overgangsbestuur van de Algemeene Studenten-Sportvereniging, als niet-aangeslotene bij D. S. C., D. S. B. of D. V. S. V., (zie S.-W. van 4 Maart j.l.), wordt voorgesteld de heer

J. HEIJKOOP (aftredend).

Opgave van tegencandidaten, ondertekend door tenminste tien vertegenwoordigers van genoemde categorie van studenten, al of niet lid van de Sportvereniging, kunnen worden ingediend Poortlandlaan 20, tot uiterlijk 17 Maart a.s.

In gebruik is genomen als gymnastieklokaal de Zaal van Gemeenteschool No. 2 aan de Molslaan. Leden van de A. S. S. hebben gelegenheid tot oefening elken Woensdagavond van 7 tot 9 uur.

Namens het voorloopig Bestuur,
 W. F. DE JONG, Secretaris.

Delftsche Studenten Natuurwetenschappelijke Vereniging „Christiaan Huygens."

Maandag 15 Maart, 's avonds 8 uur, in de Bibliotheek der T. H.,
 LEZING MET LICHTBEELDEN,
 door Prof. Dr. G. A. F. MOLENGRAAFF.

Onderwerp: „Hoe heeft de aarde haar tegenwoordige gedaante gekregen."

(Zie verder Tweede Blad.)

ADVERTENTIEN.

Gezelschap „LEEGHWATER."

Geroyeerd wegens wanbetaling de heeren:

G. A. V. DUFOUR.
 L. W. C. GERLACH.
 F. A. J. VAN HALL.
 D. JOOSTEN.
 H. SIMON.

HET BESTUUR.

DE FIJNSTE EN MEEST VERWARMENDE
 DRANK IS EEN

GROG

VAN

B.A.M.ARAK

(ZEER OUDE BATAVIA-ARAK)

„BAM-VIC"

(B.A.M.ARAK met VICTORIA-WATER)

DE DRANK DER BETERE STANDEN!

DE B.A.M.ARAK IS ALOM VERKRIJGBAAR

T. S. T.

Het laatst verschenen nummer is dat van
 Februari 1920 (No. 10, Jaarg. 9) en bevat:

Een elektrische boezembemaling in de prov. Groningen,
 door W. L. Eerkes.

Uit den praktijk van het plattelands-centrale-bedrijf.
 Lezing, gehouden door den heer Ir. W. L. C.
 Brunings, door W. O. Julius.

Condensatie op Stoomlocomotieven, door B. G. v. d.
 Hegge Zijnen.

Over de Phytosterine en Cholesterine, hun esters en
 't gebruik maken daarvan ter aantoning van plant-
 aardige vetten in dierlike en omgekeerd, door
 A. E. Cohen. (Vervolg).

Iets over het Heyland diagram, door W. t. B.

Het laden en lossen van zeeschepen, door J. P. E.

De kanalisatie der Maas in Nederland. Lezing, gehouden
 door Ir. F. L. Schlingemann, door A. J. I.

Handels-aesthetiek. Lezing, gehouden door Prof. R. N.
 Roland Holst, door A. L.

Een organisatie voor Studentenbelangen, door v. O.

Boekenlijst voor de Afdeeling der Alg. Wetenschappen.

Vraagstukken Tentamen Theor. Mechanica, November
 1919, door H. K. V.

Boekbesprekingen.

Technische Hoogeschool.

Uitslag examens.

Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde.

Mededeelingen.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD van
12 MAART 1920. No. 21.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Spokedans.

In die vlye, *)
In manenag,
dans in rye
met spokelag,
Siele van mense, wat in hul lewe
gen rus het gevind,
Siele, wat vir die oordeel bewe,
dans in die wind;

As alles stil is in alle drewe,
en alles rus van die las van die lewe,
Is dit in die vlye nie stil,
Dans daar in rye af en an
Siele, wat nie ter rus kan gaan!

Hoor na die wind, wat strijk deur die vlye
Met sag geblaas,
Daar is die wind, wat wil verwyte
die newelewaas,

Die geeste kom af,
Die geeste kom an,
Met spokelag,
dans hul in rye,
in manenag
deur vale vlye.

*) vallei.

MIELIEPT.

FAMILIEBERICHTEN.

A. Huwelijken.

Ir. C. F. JULIUS en B. A. YONE REYENGA.

Ontvangdag: 21 Maart 1920, 3—4¹/₄ uur, Oppert 155, Rotterdam.
Huwelijksinzegening: in de „Grootte Kerk” te Rotterdam, ten 1³/₄ ure,
op Donderdag 25 Maart 1920.

B. Engagementen.

JO WIENEKE,
Techn. Stud^e.

Schoonderloostraat 88, Rotterdam. Geen ontvangdag.

J. G. HOFMAN,
Cand. W. I.

Nesserdijk 404, Rotterdam.

GEERTRUIDA E. MEESTERS,
Techn. Stud^e.

Delft, Markt 48b. Ontvangen: den 4^{den} April,
Kampen, Vloeddijk. 3—4.30 uur.

W. H. STEENAART,
Techn. Stud.

Delft, Nieuwelaan 44.

INGEZONDEN.

De visa-weigering van België.

Nadat in de Belgiese Kamer een serie onjuistheden over de Vlaamse beweging tentoongespreid is (waaraan de voorzitter en aanwezige ministers niet medededen, daar zij beter ingelicht waren), heeft volgens de dagbladen de Regering van dat land toch maatregelen genomen om „orangistiese” complotten te verijdelen. Nu is het eigenaardig, dat de Groot-Nederlandse Studentencongressen door Belgen opgezet zijn, en de Noord-Nederlanders lang niet zo sterk deze zaak voorgestaan hebben. (‘t A. N. V. is ook door Belgen opgericht en geworden tot wat het nu is). Dat ze bij de koele, nuchtere Noord-Nederlanders weerklank hebben gevonden, bewijst hoezeer de Vlaamse zaak ook de Nederlandse is.

Daarmee zou de Belgiese Regering dus partij kiezen, en wel niet in de eerste plaats tegen een deel van haar eigen volk, maar tegen buitenlanders, die zeker niet alleen om de Groot-Nederlandse belangen er heen trekken. Voor zeer velen is dit maar een aanleiding om de grenzen over te gaan, om een mooi land te bezoeken (ook en vooral op 't gebied van bouw- en schilderkunst), of na afloop

de slagvelden te gaan zien. Hoe menigeen uit Delft ging voor de grote oorlog niet op willekeurige ogenblikken naar Brussel of Antwerpen?

Door de visa-weigering zou de Belgiese Regering het aan Noord-Nederlanders ineens duidelijk maken: „wij zijn niet van u gediend, ge zijt nu wel geen „vijand”, maar onzijdig, dat is toch bijna hetzelfde als een verkapte vijandschap.” Is dit de bedoeling? Wil de Belgiese Regering het land, dat haar nodig heeft, en dat zij zelf ook in steeds sterker mate zal blijken, nodig te hebben, tot vijand maken. Ik wil het niet geloven! Staatskunde is steeds op de toekomst gericht en tracht niet de inval van het ogenblik uit te voeren! Mogen wij spoedig beter ingelicht worden! G.

Naar aanleiding van 'n bericht, dat onlangs in de pers verscheen verzoekt de Voorzitter van het Algemeen Nederlandsch Studenten-Verbond ons het volgende mede te deelen:

Van het Belgisch gezantschap te 's-Gravenhage was Zaterdag 11. bericht ontvangen dat men zich voor 't verkrijgen van een Belgisch visum op 'n Nederlandsche paspoort had te wenden tot 't Belgisch Konsulaat-Generaal te Rotterdam. Aldaar bleek echter heden dat men in 't minst niet geneigd is zijn medewerking te verleenen tot het verkrijgen van 'n visum. Men beriep zich nu weer op den Belgischen Minister van Buitenlandsche Zaken te Brussel, tot wien ieder deelnemer zich per ongezegeld rekest zal hebben te wenden, waarna iedere aanvraag afzonderlijk zal worden beoordeeld.

Men voegde er aan toe dat dit wel 2-3 weken kon duren, dus juist voldoende om de Nederlandsche studenten te beletten, deel te nemen aan het Groot-Nederlandsche Kongres te Leuven. De houding der beambten van 't Belgisch Konsulaat verwekte den indruk dat ook dit laatste bericht wellicht nog te gunstig is.

't Dagelijksch bestuur van het A. N. S. V. blijft werkzaam om alsnog te doen wat mogelijk is.

Men verzende zoo spoedig mogelijk bovengenoemd rekest in het Nederlandsch opgesteld.

Laatste berichten uit Leuven.

Het Algemeen Vlaamsch Hoogstudenten-Verbond tracht door welwillende medewerking van bevoegde personen alles zooveel mogelijk in 't reine te krijgen.

Het bestuur bevestigt dat de visums voor ieder afzonderlijk moeten worden aangevraagd rechtstreeks aan het Belgische Ministerie van Buitenlandsche Zaken. Men behoort dit echter onverwijld te doen.

Het Kongres gaat in elk geval door.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Afdeeling der Scheikundige Technologie.

De Voorzitter van de Afdeeling der Scheikundige Technologie van de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij die wenschen deel te nemen aan het **Ingenieurs-Examen** voor **Scheikundig Ingenieur**, dat zal worden afgenomen in Juni 1920, zich daartoe schriftelijk moeten aanmelden voor den 1sten April e. k.

De aanmelding behoort vergezeld te gaan van het Candidaatsdiploma en te worden geadresseerd:

„Den Heere Secretaris van de Afdeeling der Scheikundige Technologie, Westvest 24, Delft.”

Formulieren voor aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

Mededeelingen.

FONDS GIJSBERTI HODENPIJL.

Afdeeling der Electrotechniek van de Technische Hoogeschool te Delft.

PRIJSVRAAG.

Krachtens Art. 2, sub B, van het Statuut van het Fonds Gijsberti Hodenpijl, ingesteld bij acte, den 15^{en} Januari 1913 voor den Notaris A. D. M. Post Uiterweer ter standplaats Delft verleden, schrijft de Afdeeling der Electrotechniek van de Technische Hoogeschool, daartoe uitgenoodigd door het College van Curatoren, de volgende prijsvraag uit:

Gevraagd wordt eene mathematisch-physische behandeling van het probleem der stroomverdringing bij een stelsel van twee en drie stroomvoerende rechthoekige rails van gelijke dikte en hoogte. Aangenomen wordt, dat in het stel van twee rails een één-phase-, in dat van drie rails een drie-phase-wisselstroom vloeit. Verder wordt ondersteld, dat de rails recht zijn en evenwijdig aan elkaar, terwijl de onderlinge afstanden (die bij een stel van drie rails even groot kunnen zijn) en de dikte klein worden ondersteld t.o.v. de hoogte. Bij benadering kan deze berekening worden uitgevoerd alsof de hoogte oneindig groot was. Tot aanbeveling zal echter strekken eene beschouwing (eventueel eene benaderde) omtrent de stroomverdeling voor het werkelijk voorkomen de geval, dat de hoogte der rails niet als oneindig groot t.o.v. de overige afmetingen loodrecht op

de lengterichting mag worden beschouwd. Prijs zal worden gesteld op overzichtelijke formules, waaruit de effectieve weerstand in zijne afhankelijkheid van de verschillende in het probleem voorkomende grootheden gemakkelijk kan worden berekend.

(Ter vergelijking wordt verwezen naar de strenge behandeling van het geval van twee evenwijdige cilindrische geleiders door Mie, Ann. d. Phys. 2, bladz. 201, 1900).

De beantwoording staat voor alle belangstellenden open.

De antwoorden op de vraag moeten met een andere hand dan die van den inzender of met een schrijfmachine zijn geschreven en vóór 1 December 1920 zijn ingekomen bij den Voorzitter van de Afdeeling, Prof. C. L. van der Bilt c.i., met opgave van een correspondentieadres van den inzender. Zij moeten geteekend zijn met een spreuk of een ander kenteeken en vergezeld zijn van een verzegeld, dezelfde spreuk of hetzelfde kenteeken dragend briefomslag, dat een opgave van den naam en het adres des schrijvers bevat.

Op den 8^{en} Januari 1921 wordt het oordeel der Afdeeling voornoemd over de ingekomen antwoorden afgekondigd en, zoo daartoe termen zijn, aan den schrijver van het meest voldoende antwoord een belooning, bestaande uit een erepenning of geld, uitgereikt.

De Afdeeling voornoemd:

C. L. VAN DER BILT, Voorzitter.
G. J. ELIAS, Secretaris.

DELFT, 1 Maart 1920.

CORRESPONDENTIE.

Aan AVE. — Wij stellen de keuze van uw artikel „Wanhoop” op prijs. Zoo was het ook ons. Wij stemmen in met uw refrain Nee, Nee.

ADVERTENTIEN.

TER OVERNAME GEVRAAGD:
GROTENDORST:

Vraagstukken Theor. Mechanica.

Brieven aan P. DINGEMANS, Piet Heinstraat 38, DELFT.

Voor H.H. Studenten

Münchener Löwenbräu-Actien

Fürstenbergbräu Lich Donaueschingen

worden geleverd per Syphon van 5 Liter inhoud,
à f 2,75 per Syphon, franco thuis bezorgd.

HOOFD-AGENT VOOR DELFT EN OMSTREKEN:

GEBR. VAN DER TOL

Koornmarkt 85, Delft. Telefoon No. 847
Fabriek van Minerale Wateren. Bier- en Wijnhandel.

UITZENDING

van DINERS in verwarmde bussen.

Dagelijks NASSI GORENG

bij vooruitbestelling.

JACHT- EN VISCHSCHOTELS.

Aanbevelend,

Chr. F. RUTER, Oude Delft 120.

Mr. WILLIAM W. DAVIDSON,
TEACHER OF ENGLISH.

Blind Englishman, educated at the Royal N. College,
London, gives conversation lessons.

Address: 97 ROTTERDAMSCHER WEG, Delft,
(2 minutes' walk past Jaffalaan).

GROG

VAN

B.A.M. ARAK

(ZEER OUDE BATAVIA-ARAK)

DE FIJNSTE EN MEEST VERWARMENDE

BELANGRIJK.

Het bestuur der Vereeniging tot het uitgeven van beknopte handleidingen bij het Onderwijs aan de Technische Hoogeschool, deelt mede dat door de firma WALTMAN bij wijze van uitverkoop zullen worden verkocht de handleidingen:

N° 3 CALORISCHE WERKTUIGEN (van waarde bij thermodynamica-studie); prijzen: ingen. f 0.30, ing. doorsch. f 0.40, geb. f 0.50, geb. doorsch. f 0.65.

N° 10 ORGANISCHE CHEMIE AROMATISCHE VERBINDINGEN, Eerste gedeelte, prijzen: ingen. f 0.60, ing. doorsch. f 0.70, geb. f 0.80, geb. doorsch. f 0.90.

N° 11 ORGANISCHE CHEMIE AROMATISCHE VERBINDINGEN, Tweede gedeelte; prijzen als No. 10.

Voor het verkrijgen dezer Handleidingen is de afgifte van een bon niet noodig.